143| Ἐγὼ πάντοτε μεθ’ ὑμῶν Εἰμί.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/143-ἐγὼ-πάντοτε-μεθ-ὑμῶν-εἰμί/

Ἂν ὑμεῖς ἀπαρνησάμενοί Με ἀπεμακρύνθητε ἀπ’ Ἐμοῦ, ἂν ὑμεῖς ἐκ τῶν βιωτικῶν μεριμνῶν περισπώμενοι οὐδόλως πρός Με προσέρχεσθε, ὡς ἄλλοτε, ἵνα τῶν λόγων Μου ἀκούσητε καὶ τῆς Διδασκαλίας Μου τὰ Ρήματα ἐνωτισθῆτε καὶ ἀκολουθήσητε, Ἐγὼ οὐκ ἀπηρνήθην ὑμᾶς, ἀλλ’ οὔτε ἐκ τῶν τάξεων τῶν πρός Με κειμένων ἀπέβαλον καὶ ἀπεμάκρυνον, ἀλλὰ πάντοτε Εὐήκοος προσδοκῶ τὴν ταχεῖαν ὑμῶν ἀνάνηψιν καὶ μετάνοιαν. Οὐδόλως ὅμως ἀφ’ ὑμῶν ἀπομακρυνθείς, ἀλλὰ πλησίον ὑμῶν ἀεὶ ὢν ἐν Ἐμοὶ ἀναμενῶ ὅπως προσέλθητε καὶ πάλιν.

Ἀπεμακρύνθητε Ἐμοῦ πρὸ πολλοῦ καὶ ὁ μεταξὺ ὑμῶν δεσμός, χωρὶς νὰ διακοπῇ, ἐχαλαρώθη οὕτως, ὥστε, ἐνῷ πλησίον ὑμῶν Εἰμί, ὑμεῖς ὡς ἐν προοπτικῇ τῆς ὁράσεως ὑμῶν χαλαρώσει νὰ Μὲ βλέπητε ἀπομεμακρυσμένον.

Διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ δὲ καὶ πάλιν ὁ μεταξὺ ὑμῶν δεσμὸς καὶ διὰ νὰ συνδεθῆτε μετ’ Ἐμοῦ, ὡς καὶ πρότερον, ἀνάγκη νὰ συνδέσητε τοὺς μεταξὺ ὑμῶν δεσμοὺς ὡς ἄλλοτε καὶ συγχρόνως νὰ ἐπανασυνδέσητε αὐτοὺς καὶ μετ’ Ἐμοῦ.

Τοῦτο ὅμως τουλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος μοῦ φαίνεται δύσκολον, ἂν ὄχι ἀκατόρθωτον, διότι χαρακτηρίζει ὑμᾶς, ὡς πάντοτε, **ἡ ἔλλειψις δεδοκιμασμένης θελήσεως καὶ προσπαθείας,** ἀπαραιτήτων στοιχείων διὰ τὴν πραγματικὴν ὑμῶν πρόοδον καὶ ἀνέλιξιν καὶ ἐὰν ἐπὶ στιγμὴν ὑποσχεθῆτε εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς Ἐμέ, ὅτι θὰ ἀφήσητε κατὰ μέρος τὴν ἔλλειψιν ταύτην καὶ ὅτι θὰ ἀκολουθήσητε πιστῶς τὰς πρὸς ὑμᾶς παραινέσεις Μου, δὲν θὰ παρέλθῃ ἐλάχιστος χρόνος καὶ θὰ ἐπανέλθητε εἰς τὰ ἴδια.

Εἰς ὑμᾶς παρατηρεῖται τὸ ἐξῆς. Ἐνῷ λέγετε, ὅτι πιστεύετε καὶ φαίνεσθε, ὅτι πιστεύετε, δὲν πιστεύετε. Καὶ ἐνῷ ὑπόσχεσθε, ὅτι θὰ ἐγκαταλείψητε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ θὰ καταστῆτε Νέοι, διὰ τῆς πρὸς Ἐμὲ καὶ τὸ Ἔργον Μου ἀφοσιώσεώς σας, ἐν τούτοις ἡ ὑπόσχεσίς σας αὕτη δὲν διαρκεῖ τουλάχιστον ἕστω κατ’ ἐλάχιστον χρόνον.

Αἱ διάφοροι βιωτικαὶ ἀνάγκαι, αἱ ὑλικαὶ ἐπιδόσεις, οἱ ποικίλοι περισπασμοὶ καὶ προσηλώσεις ὑμῶν εἰς διάφορα μικροζητήματα, σχετιζόμενα μὲ τὸν καθημερινὸν ὑμῶν βίον, σᾶς ἔχουν ἀπορροφήση καὶ σᾶς ἔχουν κατὰ τοσοῦτον προσηλωμένους πρὸς αὐτά, οὕτως ὥστε νὰ σᾶς δίδηται ἡ δέουσα ἐσωτερικὴ ἀνάνηψις καὶ ὁ ἀνάλογος ἀπαραίτητος ζῆλος, ὥστε νὰ πραγματοποιήσητε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔδει νὰ ἦτο ὁ πραγματικὸς σκοπὸς τῆς ζωῆς ὑμῶν, ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος αὐτῆς δρόμος,

ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ σᾶς παράσχῃ τὴν πραγματικὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ χαρὰν καὶ εὐτυχίαν καὶ συγχρόνως νὰ σᾶς ἀναδείξῃ πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς οὕτως ὥστε τὸ ταχύτερον νὰ φθάσητε εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ ὑμῶν.

Δυστυχῶς ὅμως αἱ ἡμέραι παρέρχονται ἀνεπιστρεπτεὶ καὶ συσσωρεύονται διὰ τῶν παρερχομένων ἑβδομάδων καὶ μηνῶν καὶ σχηματίζονται καὶ διέρχονται τὰ ἔτη, χωρὶς οὔτε ἓν βῆμα νὰ παρατηρῆται εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ὑμῶν ἀνέλιξιν καὶ τελειοποίησιν. Καὶ οὕτω θὰ ἐγγείσῃ τὸ τέλος τῆς ζωῆς ὑμῶν καὶ θὰ ἐξακολουθῆτε νὰ προπαρασκευάζεσθε, διὰ νὰ κάμητε τὸ μηδέποτε γινόμενον.

Οὐδόλως ὅθεν ἔγνωτέ Με. Οὐδόλως κατενοήσατέ Με, οὐδόλως ἠκούσατέ Με καὶ οὐδόλως πρός Με ἐπαρκῶς προσῆλθατε.

Ἐὰν μὲ ἐγνωρίζατε, ἐὰν μὲ κατανοούσατε, τότε καὶ θὰ μὲ ἠκούατε καὶ πρός με θὰ προσεκολλᾶσθε προσερχόμενοι ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῆς πρὸς ἑαυτοὺς καὶ Ἐμὲ ὑποσχέσεων καὶ καθηκόντων σας. Ὑμεῖς ὅμως οὐδὲν ἐκ τούτων ἐποιήσατε ὡς ἑαυτοὺς καὶ μόνον ἀγαπήσαντες καὶ Ἐμὲ καὶ τοὺς περὶ Ἐμὲ καὶ τοὺς πρὸς Ἐμὲ τελείως ἀγνοήσαντες.

Ὁσάκις δὲ εἴτε ἐκ φυσικῆς ὁδοῦ, εἴτε ἐκ δοκιμασιῶν, εἴτε ἐξ ἄλλων αἰτίων δοκιμάζεσθε καὶ ὑποφέρετε, πάσχοντες ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ἴσως αἰτία τούτων νὰ εἶναι ἡ ἐξ Ἐμοῦ προερχομένη πρὸς ἀνάνηψιν δοκιμασία ὑμῶν καὶ τότε ἐνθυμεῖσθε, ὅτι δι’ ὑμᾶς ὑπάρχει ὁ ἀγνοηθεὶς Διδάσκαλος ὑμῶν καὶ λέγετε εἰς ἑαυτούς. Δὲν καλοῦμεν καὶ τὸν Διδάσκαλον ὑμῶν, ἵνα μᾶς ὁμιλήσῃ καὶ ὅπως μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἐπανακτήσωμεν τὴν ὑγείαν μας, ἢ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων καὶ πάσης μας ἐργασίας ἢ σκοτεινῆς ἀνωμαλίας;

Καὶ κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν, Ὅστις πάντοτε εὑρίσκεται μεταξὺ ὑμῶν, καλεῖται, ὅπως σᾶς διαφωτίσῃ καὶ σᾶς ἐνισχύσῃ διὰ νὰ Τὸν λησμονήσητε ἀμέσως τὴν ἐπαύριον τῆς καλυτερεύσεως ὑμῶν.

Ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν ἐκάλεσεν ὑμᾶς, ὅπως διὰ τῶν ἰδίων ὑμῶν δυνάμεων καὶ διὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς παρ’ Αὐτοῦ παρεχομένης Χάριτος καὶ βοηθείας ἐνδυναμούμενοι ἀνεύρητε διὰ τῆς ὁλοὲν προσγινομένης ὑμῖν ἀνελίξεως καὶ τελειοποιήσεως τὴν ἀληθῆ ὁδὸν τῆς κατευθύνσεώς σας ἐπὶ τῆς μόνης ἀτραποῦ, ἥτις ἤθελε τὸ ταχύτερον ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ ὑμῶν, τὸ ὁποῖον θὰ συνεπήγετο καὶ τὴν ἀνάδειξιν καὶ πραγματοποίησιν τοῦ ἀνατεθέντος εἰς ὑμᾶς ἔργου Μου, ὅπερ θὰ συνεπῆγε τὴν ἐν τῷ κόσμῳ κοσμοσωτήριον **συνεπαγωγὴν τῶν πάντων ἐν τῇ κλιμακοειδῆ ἀνελίξει πρὸς τὰ ἄνω ἐν Ἐμοί.**

Ἀντὶ πάντων τούτων ὑμεῖς οὐδὲν ἐποιήσατε καὶ εἰς οὐδὲν ἐπροθυμοποιήθητε ποτὲ νὰ φθάσητε. Τότε δὲ μόνον ἠκολουθεῖτό τι, ὁπόταν ὁ ἐγωϊσμὸς ὑμῶν ἱκανοποιεῖτο ἢ ὁσάκις ἐκ τοῦ τρόπου τῆς

γενομένης εἰς ὑμᾶς δοκιμαστικῆς ἀντιρρόπου ἐπενεργείας ἐπιστεύατε, ὅτι θὰ καρπωθῆτε ἀνάλογα πνευματικὰ ἢ ὑλικὰ ὀφέλη. Ὁ σκοπὸς ὅμως τῆς μεθ' ὑμῶν ἐπικοινωνίας δὲν εἶναι οὔτε θὰ εἶναι ἡ ἱκανοποίησις ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τῆς ἐγωπαθοῦς ὑμῶν φιλαυτίας.

Ὁ θέλων ἀκολουθῆσαί Με, ὁ γνούς Με καὶ ὁ ὁρῶν Με, πρῶτον συντριβήσεται καὶ καταρριφθήσεται, ἵνα διὰ τῶν συντριμμάτων αὐτοῦ κατασυντριβῇ καὶ ὁ ἐλάχιστος αὐτοῦ ἐγωϊσμὸς καὶ ἵνα τὰ συντρίμματα αὐτοῦ χρησιμεύσωσιν ὡς ὑλικὸν τῆς ἀνεγέρσεως ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τοῦ Πνευματικοῦ Μου Ναοῦ, τοῦ ἐν ἑκάστῳ τελειωθέντι ὄντι ἀνεγειρομένου καὶ ὑπ' Ἐμοῦ ἐπιστεγαζομένου.

Μεθ' ὑμῶν Εἰμὶ πάντοτε καὶ μέχρι τέλους τῆς ζωῆς ὑμῶν ἀναμενῶ ὑμᾶς. Τὰς ἐλπίδας ὑμῶν πρός Με ἔχοντες οὐδενὸς φοβηθήσεσθε καὶ τῶν πάντων κατισχύσητε.

22/8/1937